

bytte af $4\frac{1}{2}$ pCt., men at Udbyttet, naar man tager flere med, altsaa de mindre betydelige ogsaa komme med, vistnok vil vise sig at være noget ringere. Naar jeg derfor i Lovforslaget har foreslaaet et Fradrag af 4 pCt., forekommer dette mig at være et passende Afslag. Jeg har allerede tidligere paavist, at der ikke kan være Tale om en Formuebestatning af Aktiefelsfaberne, og at der altsaa ikke i den Forstand er Stet dem nogen Uret, selv om man vil sige, at Aktionærerne, hvad der jo er Tilfældet, baade skulle betale Skat af Udbyttet, Dividenden og Formuestat af Aktierne. Noget helt andet er det, om man ikke skulde tage under Overvejelse, om det er rigtigt, som Loven har gjort, at lade de udenlandske Aktiefelsfaber være uomtalte, og i saa Henseende skal jeg være tilbøjelig til med det Udvalg, der bliver nedsat, at optage en Undersøgelse om, hvorvidt man burde have sin Opmærksomhed henvendt paa ogsaa at inddrage de udenlandske Aktiefelsfaber, navnlig dem, der have Hjemstavn her, under Bestatningen. Jeg maa indrømme, hvad der er blevet gjort gældende af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og vist ogsaa af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen), at man i Udlandet gaar meget strengt til Værks mod udenlandske Aktiefelsfaber, og det rammer da ogsaa danske Aktiefelsfaber, saa at der for mig ikke er nogen Grund til ikke at optage en Undersøgelse om, hvorvidt man, om jeg saa maa sige, kan gøre Gengæld og ramme de udenlandske Aktiefelsfaber. Naar en Statsborger her er i Besiddelse af udenlandske Aktier, vil han jo blive ramt, naar der foreligger Selvangivelsespligt, men det er, som sagt, et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa skulde ramme selve de udenlandske Aktiefelsfaber, der have skabt sig et Domicil her. Der er ikke etableret nogen stærk Lovgivning om udenlandske Aktiefelsfaber, saa at dette Omraade er lidt vanskeligt at bevæge sig paa. Jeg tror, at der i den Retning, hvor man her har taget fat, ikke vil frembyde sig uovervindelige Vanskeligheder. Der er fremdeles ogsaa under Debatten talt grumme meget om Fradragenes Størrelse; der er fremsat Forslag om, at man skulde gaa videre, at man skulde sætte Fradragene i Bejret, hvorved der vilde komme et mindre Udbytte til Statskassen. Man har ogsaa talt meget om, at man skulde udvide Børneantallet, og i saa Henseende er der peget i forskellige Retninger. Mogle have ønsket, at man skulde optage noget af det norske System, medens andre have gjort gældende, at man skulde tage Antallet af Børnene over et og give

dem et passende Fradrag her, hvor det dog ikke blev betegnet, om det saa, hvad jeg maatte forudsætte, var Meningen, at det skulde være et langt mindre Fradrag for hvert Barn, end der er foreslaaet i Lovforslaget. Naar der saaledes er kommet forskellige Ansættelser frem i denne Retning, kan jeg dog ikke se anderledes paa det, som jeg ogsaa udtalte forrige Gang, jeg havde Ordet, end at man ogsaa her har ramt en ret passende Mellemvej. Hvad specielt Børnetallet angaar, har man sat dette til tre, og det er dog vist ogsaa saa, at i mangfoldige Livsforhold — det er i alt Fald i høj Grad Tilfældet paa Landet — kan det siges, at jo flere Børn der er, des større Indkomst, ikke det omvendte: des større Beføstning; thi paa Landet er det jo dog Tilfældet, at man i Landbruget benytter ogsaa Børnernes Kræfter, og benytter Børnene i stærkt Omfang, ogsaa de Børn, der ikke have naaet til den her i Loven fastsatte Alder af femten Aar. Der forekommer mig derfor ikke at være nogen særlig Grund til at gaa videre, og jeg tror, som jeg udtalte, at det vil være rigtigt at fastsætte et bestemt Antal for de Børn, der skulle give Afgang til Fritagelse, og saa holde sig dertil. Det er heller ikke let at begrunde, at de Eksistensminima, som Loven gennem § 8 har fastsat som Fradragets beløb, ere forfæret valgte. Man kan udtale, at der behøves meget mere til en Families selv tarvelige Ophold, end der her er peget paa; men det er ikke let at vise, hvor den virkelige Størrelse er. Man har jo der kun Undersøgelser at gaa efter, som ere højt ubestemte. Jeg skal saaledes ogsaa erindre om, hvad det er for Beløb, der i Reglen udbetales til Alderdomsunderstøttelse, hvor det ogsaa gælder den enkelte Person, og hvor de Beløb, som der er Tale om, ere endnu mindre end dem, der her ere foreslaaede som Fradragets beløb. At tage England til Mønster, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) pegede paa, vilde aldeles ikke passe for vore Forhold. Man vilde — hvad jeg heller ikke tror, det ærede Medlem mente — ved at drage en Sammenligning med England komme op til et alt for højt Fradrag. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem mere ansætte dette som Eksempel paa, hvor vidt man gik i enkelte andre Lande, og at det ærede Medlem just ikke dermed vilde sige, at det var passende her. Der er ogsaa fra enkelte Sider udtalt Ansættelser om at sætte 2,000 Kr. som helt skattefrit. Jeg vil bestemt advare herimod, da der derved vilde blive udelukket ganske overordentlig store Klasser af Befolkningen, som meget godt kunne være med til at yde Stats-